

serne deraf. Man kan ikke paa Finansloven forandre en given Lov. Der findes mangfoldige Punkter paa Finansloven, som ere Udtryk for Opfattelser og Meningen, der i høj Grad stride imod mine. Den Maade, hvorpaa Skatterne indkræves her i Landet, strider i høj Grad imod min Opfattelse af, hvorledes Skatter bør indkræves, men jeg føler mig nødsaget til at stemme for Budgetterne, saa længe disse Love gælde, idet man ikke kan forandre disse Love paa Finansloven. Følgelig er det, naar der paa det krigs- og marine-ministerielle Budget ikke findes noget andet end den strenge Opfyldelse af Lovene, idet der vor hele konstitutionelle Opfattelse nødvendigt at give disse to Budgetter vor Tilslutning.

Vi give i Aar de militære Budgetter vor Tilslutning med en overordentlig Beklagelse af, at dette Ting har vedtaget de Love, som bleve gennemførte i Sommer-samlingen, Love, som vi tro, de ikke ville høste nogen Glæde af, og som Landet kun vil have Skade af finansielt og politisk. Det er vort Ønske, at der maa komme saadanne Forhold i vort politiske Liv, at disse Love lade sig forandre, men dette kan kun ske, naar der her i Tinget er et Flertal, der er stærkt nok til at forandre disse Love, og naar dette Flertal er stærkt nok til ogsaa at faa Forandringerne gennemførte i det andet Ting. Thi det er jo Sagen, at de Herrer have ordnet det saaledes, at de ved Gennemførelsen af de nye Love have givet det andet Ting en Magt, som det ikke havde, saa længe Lovene ikke vare gennemførte; thi da var det kun Modstand, det gjaldt om. Saa længe disse Love ikke vare gennemførte, var det kun dette Tings Samtykke til Lovenes Givelse, som var nødvendigt; thi at det andet Ting var særdeles ivrigt efter at faa forøgede Militærudgifter, var en given Sag. Da stod Slaget hernede i dette Ting, om det var muligt at forhindre det. Men i det Øjeblik, de have faaet Lovene vedtagne oppe i det andet Ting, er Vægten med Hensyn til Lovenes Forandring lagt over i det andet Ting.

Formanden: Den ærede Taler er noget langt borte fra de Ændringsforslag, der foreligge til Forhandling.

Rode: Jeg har ikke troet at være længere borte derfra, end jeg havde Lov til, men jeg er nu færdig med min Udvikling.

Naar vi alligevel med en vis Grad af Tilfredshed stemme for de militære Bud-

getter i Aar, er det, fordi det, som jeg har udviklet, er lykkedes det nuværende Ministerium at konstatere, at det tidligere Ministerium har handlet uforstandigt, ja, jeg tør sige uforsvarligt ved den Maade, hvorpaa det lagde Budgettet, idet det har opført efter Lovene ganske unødvendige militære Udgifter, og fordi den skete Reduktion har været saa stærk, at den faktisk har forandret hele denne Finanslovs politiske Karakter.

Halsted: Jeg kan ikke undlade at holde det ærede Medlem fra Holbæk (Rode), skønt der ikke var synderlig meget henvendt til mig i hans Tale. Han søgte nemlig at opretholde den Fiktion, at Militærbudgetterne vare blevne forandrede i forsvarsfjendtlig Retning, og der er dog her kun Spørgsmaal om en Udsættelse af de givne Bevillinger. Det, man navnlig slutter, er, at der her er en Rentebesparelse — det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) var inde paa det samme —, og hvis det er det hele, der kan opnaas derved, og Fremgangsmaaden ellers er forkert, er det meget lidt, der er vundet, af den simple Grund, at det kan være, Priserne stige saa meget, at Rentebesparelsen bliver en Udgift, naar den Tid kommer.

Naar det er med nogen Betænkelighed, vi af Højre have sluttet os til disse Udsættelser indtil videre paa § 26 V. 8. og 9., er det, fordi det kan være Tvivl underkastet, om de ere forsvarlige, og endnu større Tvivl underkastet, om de ere nødvendige, og det maatte jo være disse Ting, der vare bestemmende. Perioden for Bygningen af Københavns Søbefæstning forlænges med 1 à 2 Aar ved den Forandring, som er foreslaaet, saa vidt det er muligt at se af de foreliggende Aktstykker, og der kan man med fuld Ret sige, at det kan være tvivlsomt, om det er forsvarligt at udsætte Arbejdet. Paa den anden Side kunde det maaske være nødvendigt at udstrække Arbejdet over et længere Tidsrum, men det er altsaa denne Nødvendighed, som skulde til. Imidlertid maa det erkendes, at selv om der kan være Tvivl om det forsvarlige ved Udsættelsen — og det beføjede eller ubeføjede ved denne Tvivl kan først Tiden afgøre —, er selve Motiveringen helt igennem saglig: nemlig den nuværende finansielle Tilstand. Jeg kan ikke erkende, at denne finansielle Begrundelse i og for sig er tilstrækkelig holdbar, thi man kunde akkurat lige saa